

Конвенција за еднакво наградување, 1951

Конвенција која се однесува на еднакво наградување за мажи и жени работници со исти квалификации.

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 23. 5. 1953 година.)

Конвенција: C100

Место: Женева

Сесија на конвенцијата: 34

Датум на усвојување: 29. 6. 1961

Класификација на предметот: Еднакво наградување

Класификација на предметот: Жени

Статус: Последен инструмент. Овој инструмент е еден од фундаменталните конвенции.

Генералната конференција на Меѓународната организација за труд, откако беше свикана во Женева од страна на Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд, одржувајќи ја својата триесет и четврта сесија на 6 јуни 1951 година, и одлучувајќи да усвои некои од предлозите во врска со принципот на еднакво наградување за мажи и жени работници со исти квалификации, која е седма точка од агендата на сесијата, и одредувајќи ги овие предлози да бидат во форма на меѓународна конвенција, на 29 јуни 1951 година ја усвои следнава Конвенција 1951, која може да се нарече Конвенција за еднакво наградување.

Член 1

Во оваа Конвенција:

(а) терминот „*наградување*“ опфаќа вообичаена, основна или минимална заработувачка или плата, и какви било додатни приходи кои му се исплаќаат на работникот директно или индиректно, во готово или во натура од страна на работодавачот, како резултат на вработување на работникот;

(б) терминот „*еднакво наградување за мажи и жени работници за работа со исти квалификации*“ се однесува на износи на плаќања утврдени без дискриминација во однос на полот.

Член 2

1. Секој член, со помош на соодветни методи во работењето, за одредување на износот на плаќање ќе го промовира и, доколку е конзистентно со таквите методи, ќе гарантира примена на принципот на еднакво наградување за сите работници, мажи и жени, за работа со иста тежина. Овој принцип може да се примени со помош на:

(а) национални закони или регулативи;

(б) законски утврден или признат механизам за одредување на плати;

(в) колективни договори помеѓу работодавачите и работниците; или

(г) комбинација на овие различни средства.

Член 3

1. Доколку некое дејство има влијание врз одредбите од оваа Конвенција, ќе се преземат мерки за да се промовира објективна проценка на работните места, врз основа на работата што треба да се изврши.
2. Методите што треба да се следат за оваа проценка може да ги одредат властите одговорни за одредување на износот на наградување или, таму каде што таквите наградувања се одредени со колективни договори, од страна на заинтересираните страни.
3. Диференцијални тарифи помеѓу работници кои одговараат на разликите, без разлика на полот, а се одредени со објективни проценки на работата што треба да се изврши, нема да се сметаат како спротивни на принципот на еднакво наградување за мажи и жени работници за работа со иста тежина.

Член 4

Секоја членка ќе соработува со заинтересираните организации на работодавач ите и работниците, со цел да се има влијание на одредбите од оваа Конвенција.

Член 5

Официјалното ратификување на оваа Конвенција ќе биде проследено до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд, за да биде регистрирано.

Член 6

1. Оваа Конвенција ќе биде обврзувачка само за оние членки на Меѓународната канцеларија за труд чие ратификување е регистрирано од страна на Генералниот директор.
2. Ќе стапи на сила после 12 месеци од датумот на кој е регистрирана ратификацијата на двете членки од страна на Генералниот директор.
3. После тоа, оваа Конвенција ќе стапи на сила за секоја членка, 12 месеци од датумот на регистрирањето на ратификацијата.

Член 7

1. Декларациите доставени до Генералниот директор, во согласност со параграф 2 од член 35 од уставот на Меѓународната канцеларија за труд, ќе опфаќаат:

(а) територии во однос на кои заинтересираната членка се обврзува дека одредбите од Конвенцијата ќе бидат применети без измени;

(б) територии за кои таа се обврзува дека одредбите од Конвенцијата што ќе бидат применети се предмет на модификација, заедно со детали од споменатите модификации;

(в) територии во однос на кои оваа Конвенција не е применлива и, во такви случаи, причините врз основа на што таа е неприменлива;

(г) територии во однос на кои го задржува правото за понатамошна одлука што треба да ја донесе за оваа позиција.

2. Обврските кои се однесуваат на подпараграфите (а) и (б) од параграф 1 од овој член ќе се сметаат како составен дел од ратификацијата, и ќе имаат својство на ратификација.

3. Секоја членка во секое време може со последователна изјава да ја пониш ти целосно или делумно секоја резерва што ја има ставено на оригиналната декларација во поглед на подпараграфите (б), (в) или (г) од параграф 1 од овој член.

4. Секоја членка во секое време кога Конвенцијата е предмет на откажување во согласност со одредбите од член 9, може да му достави на Генералниот директор декларација, модифицирајќи ги условите од претходната декларација и наведувајќи ја сегашната ситуација во однос на таквите територии што ќе ги наведе.

Член 8

1. Декларацијата соопштена на Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд, во согласност со параграф 4 или 5 од член 35 од уставот на Меѓународната организација за труд, ќе значи дали одредбите од Конвенцијата ќе бидат применети на одредената територија без модификации, или ќе бидат предмет на модификации; кога декларацијата означува дека одредбите од Конвенцијата ќе бидат предмет на модификации, треба да се наведат детали од споменатите модификации.

2. Членката, членките или меѓународните власти на кои се однесува може во секое време со последователна декларација да го откажат целосно или делумно правото

за обештетување за какви било модификации назначени во некоја поранешна декларација.

3. Членката, членките или меѓународните заинтересирани власти може во секое време кога оваа Конвенција е предмет на откажување, во согласност со одредбите од член 9, да го известуваат Генералниот директор за декларацијата со која се изменуваат во секој друг поглед условите од поранешната декларација, наведуваќи ја сегашната позиција во поглед на примената на Конвенцијата.

Член 9

1. Членка којашто ја има ратификувано оваа Конвенција може да се откаже од неа по истекувањето на рокот од 10 години од датумот на кој Конвенцијата стапила на сила за првпат, со акт доставен до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд, за да биде регистрирана. Таквото откажување нема да биде важечко една година од датумот на кој е регистрирана.

2. Секоја членка којашто ја има ратификувано оваа Конвенција, и којашто во рок од една година од истекот на 10 години, спомнат во претходниот параграф, не го искористила правото на откажување дадено во овој член, ќе биде обврзана за наредните 10 години, што значи може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секои 10 години, под услови наведени во овој член.

Член 10

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе ги извести сите членки на Меѓународната организација за труд за регистрацијата на сите ратификации, декларации и откажувања кои се доставени до него од страна на членките на организацијата.

2. Кога ќе ги извести членките на организацијата за регистрацијата на втората ратификација доставена до него, Генералниот директор ќе им обрне внимание на членките на организацијата за датумот на кој Конвенцијата стапува на сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе го извести Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрацијата, во согласност со Член 102 од Повелбата на Обединетите нации, со сите детали за сите ратификации, декларации и акти на откажувања регистрирани од него, во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 12

Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд ќе го презентира до Генералната конференција извештајот за работењето на оваа Конвенција, во рок за кој ќе смета дека е неопходен, и ќе ја преиспита неопходноста да се стави во агендата на Конференцијата прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија.

Член 13

1. Доколку Конференцијата усвои нова Конвенција ревидирајќи ја целосно или делумно оваа Конвенција, во тој случај, и доколку новата Конвенција не нагласува поинаку, тогаш:

а) ратификацијата од страна на членката на новата ревидирана Конвенција ќе значи „**ipso jure**” директно откажување од оваа Конвенција, не спротивставувајќи се на одредбите од горенаведениот член 9, доколку новата ревидирана Конвенција стапи на сила;

б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција стапува на сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од страна на членките.

2) Оваа Конвенција секако ќе остане на сила во својата актуелна форма и содржина за оние членки кои ја имаат ратификувано, а ја немаат ратификувано ревидираната Конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво валидни.